

Η αξιοποίηση της Δημοτικής Αγοράς για την πλειονότητα τόσο των δημοτών όσο και των πολιτικών μας εκπροσώπων εκλαμβάνεται (δυστυχώς) αποκλειστικά και μόνον με την έννοια της κατεδάφισης και της ανέγερσης στη θέση της ενός άλλου οικοδομήματος. Οι διαφορές μεταξύ των επιμέρους πλευρών (και των παρατάξεων που εκπροσωπούνται στο Δήμο) εστιάζονται κυρίως στην αρχιτεκτονική άποψη καθώς και στον τρόπο χρηματοδότησης και χρήσης της.

Από αυτήν εδώ τη στήλη προ καιρού δημοσιεύτηκε ένα κείμενο μέσω του οποίου υπεραμυνόμασταν μία εντελώς διαφορετική άποψη. Η άποψη αυτή χαρακτήριζε την Αγορά ως ένα τοπόσημο ζωντανής ιστορικής μνήμης, κομμάτι οργανικά δεμένο με την Πλατεία Εμπορίου, που θα μπορούσε να εξακολουθήσει να έχει χρηστικό χαρακτήρα με τη βασική προϋπόθεση της ουσιαστικής αποκατάστασής της.

Στο κείμενο αυτό καταθέσαμε (εν συντομία) το ιστορικό της ανέγερσής της (η κατασκευή της ολοκληρώθηκε το 1968), καθώς και μέρος των χρονοβόρων διαδικασιών που ακολουθήθηκαν, αφού χρειάστηκαν αρκετές δημορχιακές θητείες για την τελική τροχοδρόμησή του σχεδίου κατασκευής της. Υπήρξαν επίσης αναφορές στον αρχιτέκτονα του έργου, τον κ. Νίκο Μουτσόπουλο, έναν από τους αξιότερους επιστήμονες της χώρας μας. Η κατασκευή αυτού του οικοδομήματος, που συνιστούσε ένα αληθινό κόσμημα για την εποχή του και το οποίο κόστισε στο δημόσιο πάρα πολλά χρήματα, απέβλεπε στη δημιουργία μιας χρηστικής κλειστής δημοτικής Αγοράς που θα «φιλοξενούσε» καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, όπως κρεοπωλεία, οπωροπωλεία και ιχθυοπωλεία. Στα πρότυπα, δηλαδή, αντίστοιχων αγορών άλλων πόλεων. Ο χαρακτήρας αυτός, όπως καταγράψαμε, αλλοιώθηκε εξ' αρχής με αποτέλεσμα τη σταδιακή υποβάθμιση της Αγοράς. Στην υποβάθμιση αυτή συνέβαλαν και οι εκάστοτε δημοτικές Αρχές, οι οποίες εγκατέλειψαν το κτίριο στο έλεός του με αποτέλεσμα και οι αποδοχές του Δήμου από την ενοικίαση των καταστημάτων να περιοριστούν στο ελάχιστο και η εικόνα που παρουσιάζει το κτίριο να παραπέμπει σε τριτοκοσμικές χώρες.

Τα παραπάνω όμως δεν αναιρούν την άποψη για τη δυνατότητα αναστήλωσης του υπάρχοντος χώρου και της επαναξιοποίησής του.

Προς επίρρωση της θέσης αυτής έχουμε τη χαρά να φιλοξενούμε σήμερα μία διπλωματική εργασία ενός συμπολίτη μας, του Κώστα Μερτζιάνη. Αρχιτέκτονας, απόφοιτος της σχολής Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, εκπόνησε μία αξιολογότερη εργασία με θέμα «η πλατεία το κτίριο», νέες χρήσεις το κτίριο της Δημοτικής Αγοράς.

Το ενδιαφέρον στην πρόταση του είναι πως είδε την Αγορά ως ένα λειτουργικό κομμάτι της Πλατείας Εμπορίου, η μερική αξιοποίηση της οποίας θα τις έδινε «ανάσες ζωής».

Όπως θα διαπιστώσουν και οι αναγνώστες από τη μελέτη της εργασίας του, ο Κώστας Μερτζιάνης προτείνοντας την πεζοδρόμηση του χώρου μπροστά από τη δυτική έξοδο της αγοράς καθώς και την ακύρωση (κατάργηση) κάποιων καταστημάτων που βρίσκονται παραπλεύρως αυτής της εξόδου, διαμορφώνει μικρούς και λειτουργικούς υπαίθριους χώρους που δίνουν την εικόνα μιας πραγματικής πλατείας. Επιχειρεί όπως γράφει και ο ίδιος να βάλει «την πλατεία μέσα στο κτίριο».

Η δεύτερη σημαντική και εξόχως ενδιαφέρουσα παρέμβασή του γίνεται πάνω από τη Δημοτική Αγορά και πιο συγκεκριμένα στο βόρειο τμήμα της, στον κενό χώρο που ανοίγεται μεταξύ των «αψίδων». Εκεί τοποθετεί ένα «καφέ» φτιαγμένο με γυαλί και στηριγμένο πάνω σε μεταλλικές κατασκευές. Εξασφαλίζοντας πρόσβαση στο καφέ με εσωτερική κλίμακα δημιουργεί έναν εξαιρετικό χώρο, που αλλάζει άρδην την όψη του ανώγειου χώρου. Εδώ αναφέρεται χαρακτηριστικά για «το κτίριο μέσα στο κτίριο».

Κώστας Χ. Πασχάλης

Μία άξια λόγου και προσοχής πρόταση αξιοποίησης του Δημοτικής Αγοράς

Πρόκειται για δύο παρεμβάσεις που αν συσχετιστούν με την ανάπλαση της Αγοράς θα δημιουργήσουν ένα πραγματικά εμβόλιμο για τα δεδομένα του αστικού κορμού της πόλης κτίριο που αφενός θα ξαναδώσει χρηστικό χαρακτήρα και μεγάλη αξία στο οικοδόμημα και αφετέρου θα χαρίσει νέα πνοή στην (εκ των πραγμάτων) υποβαθμισμένη Πλατεία Εμπορίου.

Η εργασία αυτή συνοδεύεται και από άριστα επεξεργασμένες φωτορεαλιστικές απεικονίσεις των προτεινόμενων παρεμβάσεων, όπου και περιγράφεται με μοναδική παραστατικότητα η νέα φυσιογνωμία που θα μπορούσε να προσλάβει η δημοτική Αγορά.

Πρόκειται για μία εργασία ενός νέου ανθρώπου, που αξίζει της ιδιαίτερης προσοχής μας, καθώς καταδεικνύει πως όταν υπάρχει όραμα και δημιουργικές σκέψεις, υπάρχουν και λύσεις.